

(המשך ממחזור 43)

זוהי שלילה מוחלטת של תפי- קיד העיתונות. קל להעלות על הדעת מה היה קורה לאנשים כמו אשר ידלין אילו חוק זה היה בשעתו בתקופו!

בפרקים הקודמים של סידרה זו כבר הוסרחה הטענה החוזרת בפי סניגורי החוק, כאילו מעניקה הצ- עת-החוק הגנה אמיתית לעיתו- נות. כל עוד מספלת ב"עניין צי- בורי". במציאות, אין להגנה זו כל ערך, ואין כל קביעה ברורה לגבי מהותו של "עניין ציבורי".

נדמה כי בעניין זה לא תיתכן פשרה בין השקפת המיסד הי- מיספטיני בישראל, שחסרה לו הת- חושה היסודית של מהות הדמוקר- רטיה נוסח-אמריקה, ובין העיתו- נות הישראלית, שקיבלה בדור האחרון באופן מכריע את ההשי- קפה האמריקאית — לא מעט תור- דות להעולם הזה.

קוף על העץ

א תיתכן גם פשרה בין הכימסד העסקני, הרוצה להגן על עצמו מפני ביקורת, ובין העיר- תונות, שקיבלה את הגישה האמי- ריקאית, של כל אדם העולה על הר- במה הציבורית מותר על זכותו לפרטיות.

אימרה ערבית אומרת שכלל שהקוף המטפס על עץ ומתקרב יותר לצמרת, כן הוא חושף יותר את עכונו האדום.

זהו הגיון דמוקרטי פשוט. אדם העולה על במה ציבורית חובע לעצמו זכויות יתר למכביר, שולח את ידו אל הקערה הציבורית, קר- בע את גורלו של הציבור, עד כדי החלטה על מילחמה ושלום, חיים ומוות.

הוא הדין, בצורה אחרת, לגבי מי שעולה על במה ציבורית ב- שטחים אחרים, כמו שחקן קולנוע ותיאטרון.

מי שחושף את עצמו לצי- בור בהקשר הרצוי לו, מוכי- רח להסתכן בכך שהוא חיי- שף את עצמו לציבור גם בהקשר שאינו רצוי לו.

מי שטוען כי חתונתו היא בעלת עניין ציבורי, מודה בכך שגם גירושין הם בעלי עניין צי- בורי. מי שרוצה להצטלם בפר- הסיה כאשר הוא גואם בוועידה מיסלגתית, צריך להיות מוכן שי- יצלמנהו גם כשהוא אוכל באותה ועידה, או כשהוא שוכב בה על הדשא.

מי שמוסר לציבור חומר שנוי עד לרוממו ולהנחיל לו קולות בי- בחירות, מוכרח להיות מוכן לכך שעתונאי בעל-שליחות יחפש גם חומר העלול להטיל צל כבד על מעשיו, ואשר יגרום לו ל- אובדן קולות.

מי שמטיף מוסר לאחי- רים ומבקש לחזק חוקים לשמירת המוסר, מוכרח להיות מוכן שיוצדק גם הי מוסר האישי שלו.

באוגוסט 1956 פירסם העולם הזה סקופ גדול: תצלום של מנ- היג המפד"ל יצחק רפאל, כשהוא שותה (שמפניה?) במועדון-הילילה הפאריסאי לידו. התצלום צולם על- ידי צלם המועדון, וניתן למנהיג על גבי חפסת-גפרורים, במקובל במועדוני סטריפטזיז ומועדונים דר- מים. עם פירסום זה החלה נפילתו של רפאל עד שהודח סופית, כע- בור שנים, על-ידי תלמידיו, וברא- שם דויד גלאס, יו"ר הוועדה, שי- תספל בהצעת חוק-הגנת-הפרטיות.

תצלום זה היה כהחלט- חדירה לתחום הפרט, והוא גם היה מכיף.

(המשך בעמוד 72)

סרטי קנדיד- ברק מטה מצוינים:

המצלמה הנסתרת של: יהודה ברק

אזרחי
אין
גבולות!!!

דו"ח ההצלחות בפסטיבל הסרטים הבינלאומי בקאן 1980

מפיעי סרטים מהארצות: אנגליה, גרמניה, צרפת, ברזיל, יפן, אקדור, טורקיה, ספרד, הולנד, מכסיקו, פורטוגל, יוון והונג-קונג, אהבו את הסרט ורכשו את זכויות ההפצה בארצותיהם.

הסטרטג של היכרות לתסם

הטראפס

אהלן לאמה

חייך, אפאת, אותה...

ביחוי: יהודה ברק-יגאל שילון
מפיק: יהודה ברק, מחיק בכועל: שלמה כין, צלמים: גו דנצי-בני כרמלי, עורך: ציון אברהמיאן מוסיקה: אין מוכיח, הכזה: סרט נט

משתתפים: יהודה ברק • אריה מוסקונה • קרולין לנגפורד • אורי גרוס • דבורה בקן • יוסי שושן

ניהי - אסקנה: את שטאג זישינאיים, טאג זכא העולם

תל-אביב "אורלי"	חיפה "רון"	רמת-גן "אורדע"	אשדוד "אסתר"
ראשון-לציון "תפארת"	אשקלון "מאור"	רחובות "חן"	קריות "סביון"

בכורה עולמית
שבוע

10

חינו ברטיסים מראש!!!